

מ"ת 47498/12/16 - מדינת ישראל נגד א א

26 דצמבר 2016

בית משפט השלום בראשון לציון
מ"ת 47498-12-16 מדינת ישראל נ' א
ת"פ 47489-12-16
מספר פל"א 544604/2016

לפני כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
א א

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד רינת מילבסקי

ב"כ המשיב עו"ד אסף שלם

המשיב הובא לדיון באמצעות שב"ס

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ותקיפה סתם כלפי בת זוגו.

לפי כתב האישום ביום 16/12/16 סמוך לשעה 23:00, הגיעה המתלוננת למועדון בראשל"צ, לאחר שחשדה כי המשיב מבלה עם חבריו, כאשר מסר לה שהוא הולך לבקר חבר בבית חולים. באותו מעמד, סטרה המתלוננת לנאשם כ- 3 סטירות בפניו ויצאה מהמועדון כשהמשיב בעקבותיה.

לפי כתב האישום, בהמשך למתואר לעיל, בתאריך 17/12/16 בשעה 02:40, שבו המשיב והמתלוננת לתוך המועדון, לחפש טלפון נייד ומפתחות של המתלוננת, המתלוננת סרבה לשוחח איתו ויצאה מהמועדון שהמשיב בעקבותיה. בנסיבות אלה, תקף המשיב, שהיה תחת השפעת אלכוהול, את המתלוננת בכך שסטר בפניה, הפילה ארצה, בעט בה, והיכה בגופה בידי. כתוצאה מן התקיפה, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש שהתבטאו בחתך במצח, המטומה בפניה בצד ימין ונפיחות בכף יד ימין.

בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה באשר לחלק הראשון של האישום, היינו לכך שהמתלוננת הגיעה למקום ותקפה אותו באמצעות סטירות בפניו.

קיימת מחלוקת בין הצדדים באשר לחלקו השני של האישום, אירוע בו לפי הטענה הותקפה המתלוננת על ידי המשיב. עד אצין כי המשיב אינו טוען להעדרן של ראיות לכאורה, אלא לחולשה ראייתית.

לאחר ששמעתי בקשב רב את הצדדים ועיינתי בחומר הראיות שהוצג בפני, אני סבור כי קיימת אמנם תשתית ראייתית הקושרת את המשיב לעבירות המיוחסות לו, ואולם קיימת חולשה ראייתית, אשר יש בה כדי להשליך על עצמת עילות המעצר בעניינו של המשיב.

דוח פעולה מיום 17/12/16 של השוטר רס"מ שחר מזיג מתאר כיצד הבחין השוטר בבחורה עם דם בפניה כאשר המצב שלה נפוח והיא בוכה. המתלוננת מיררה בבכי וטענה כי החבר שלה הרביץ לה בגלל שהיא תפסה אותו במועדון, אמרה שהרביץ לה עם הידיים ובעט לה בראש, בנוסף טענה כי נפלו לה מפתחות הבית והרכב. המתלוננת מסרה את שמו של החבר ואת פרטי לבושו, והחבר אותר וזהו המשיב שבפנינו. כמו כן הופנית למזכר מיום 17/12/16 של השוטר גולן לוי, אשר ציין כי מפיו של המשיב (בתחנת המשטרה) נדף ריח חריף מאוד של אלכוהול.

המתלוננת נחקרה לראשונה ביום 18/12/16, תחת אזהרה, כי היא חשודה בתקיפת בן זוג ובאיומים. המתלוננת תארה את נסיבות הגעתה ביום שישי בלילה למועדון, תיארה כי פנתה למשיב אשר ניסה לשוחח איתה, נמנעה בשלב זה מלומר דבר וחצי דבר בנוגע לכך שתקפה את המשיב בסטירות כמתואר בכתב האישום, וסיפרה כדלקמן: **"הוא ניסה לדבר איתי אמרתי לו לא רציתי לדבר, כעסתי, הוא תפס אותי בחוזקה. הרגשתי מאוימת, הרחקתי אותו ממני, היו חילופין עניינים, קללות, צעקות, ניסיתי לחפש לראות איפה נאבד (המפתחות- ג.א.), כשיצאתי מהמועדון הוא תפס אותי, לא רציתי לשמוע אותו, אמרתי לו תניח לי, הוא לא עזב אותי. אני כמובן כמו שאמרתי כעסתי, בסוף הוא נתן לי כאפה חזקה ונפלתי, ואז הוא בעט בי ונתן לי עם הידיים והרגליים בעיטות והתחיל לרדת לי דם מהבעיטות בפנים, בידיים והבטן, בכיתי וביקשתי שיעזרו לי מאנשים שהיו שם. המאבטחים נראה לי ראו ומישהו שנראה לי בעל המועדון, לקח אותי לשוטרים והזמינו לי גם אמבולנס... בכניסה (למועדון- ג.א.), הוא חיכה שלא יהיה אף אחד, הוא הסתכל לצדדים, אמר לי 'תרגעי, את לא נרגעת' והתחיל להרביץ לי" (עמ' 2 שורות 21 עד 29).**

בחקירה נוספת של המתלוננת תחת אזהרה מיום 21/12/16, היא מאשרת שהייתה נסערת בתוך המועדון, זוכרת שדחפה את המשיב, צעקה עליו, ייתכן שנתנה לו סטירה **"הייתי נסערת, יכול להיות שהייתי בסערת רגשות ועצבנית... יכול להיות, אני לא אומרת שלא, אני זוכרת שדחפתי אותו משהו כזה"** (עמ' 2 שורות 3 עד 9).

המשיב נחקר 3 פעמים:

בחקירה תחת אזהרה מיום 17/12/16 סיפר המשיב על האירוע בו הותקף על ידי המתלוננת בתוך המועדון, תיאר תיאור מפורט של המתרחש בתוך המועדון, סיפר שהמתלוננת סטרה לו, ירקה עליו, סיפר שהשומרים מהמועדון ביקשו להוציא אותה, סיפר שיש מצלמות במועדון, סיפר שמחוץ למועדון המתלוננת המשיכה לירוק עליו **"ועם הידיים"**, סיפר על הסיטואציה של אובדן המפתחות והטלפון הסלולרי וסיפר, בצמצום, שהמתלוננת **"התחלקה מהמדרגות... על הפנים היא נפלה ככה ואני הרמתי"**. המשיב סיפר כי יודע שיש מצלמות במקום. כשהמשיב נשאל (עמ' 3 שורה 54) כיצד ייתכן שהמתלוננת עמה הוא יוצא במשך שנה, מקבלת מכה והוא לא נשאר לעזור, השיב: **"כשהיינו בחוץ היינו רק אני והיא, אפילו השומרים לא רצו, זה היה ליד הכניסה של המועדון, אפילו יגידו לך שהם לא ראו שום דבר, את תראי את המצלמות את תביני הכל"**.

בחקירה תחת אזהרה מיום 19/12/16 מסר המשיב ביוזמתו, כי הכתים את נעליו בדם של המתלוננת כתוצאה מכך שנפלה, כי כאב לו באותו הזמן שהיא קיללה אותו כשהוא מנסה לעזור לה, כי היא נתנה לו מכות בידיים שלה, נשכה אותו (החוקר מציין כי יש למשיב סימן נשיכה אך הוא נראה לו ישן, וכן מציין כי הוא מבחין בשריטות בפניו של המשיב).

בחקירה תחת אזהרה מיום 21/12/16 מסר המשיב כי הרים את המתלוננת והדם שלה הכתים את נעליו, אז היא ירקה בפניו ואמרה **"בן זונה מה אתה רוצה ממני"** ואז עזב אותה אחרי המשפט הזה.

בין המתלוננת לבין המשיב נערך עימות במסגרתו הצדדים חזרו על גרסאותיהם. תוך כדי העימות, המתלוננת אישרה: **"שאני עצבנית אני לא שולטת על עצמי. אני לא זוכרת מה עשיתי"** (עמ' 4 שורה 85).

עוד הופנית להודעות של 3 עדי ראיה, אשר תיארו את האירוע במסגרתו המתלוננת סטרה לכאורה למשיב בתוך המועדון, הודעותיהם של אדם אלשמאני בשאר, מוחמד אגרב קאווא ומייסרה פדול יאאי.

כמו כן הופנית לתמונות החבלות בפניה של המתלוננת וכן לתמונות חבלות בפניו ובידו של המשיב, וכן לתעודה רפואית בעניינה של המתלוננת, לה נגרמו החבלות כמפורט בכתב האישום.

מחומר הראיות הלכאורי המפורט לעיל ניתן ללמוד כי שתי הגרסאות, זו המתוארת על ידי המתלוננת וזו המתוארת על ידי המשיב, אפשריות בנסיבות ההתרחשות.

בית המשפט איננו קובע בהליך הדיוני היום איזו מן הגרסאות היא הנכונה, ובית המשפט איננו קובע בהליך הדיוני היום ממצאי מהימנות לגבי המשיב או לגבי העדים והמתלוננת, ואולם ניתן לומר כבר בשלב זה כי אני סבור שישנו הגיון רב בתיאור האירועים כפי שהוסברו על ידי המשיב, וכי קיים קושי אינהרנטי בגרסה המתוארת על ידי המתלוננת.

המתלוננת הגיעה למועדון כשהיא כעוסה ומתוך מטרה לוודא שהמתלונן לא יצא לבלות עם חבריו שעה שמסר לה גרסה שונה. המתלוננת, כך לפי כתב האישום והודעות העדים, סטרה למשיב מספר סטירות בפניו. המתלוננת בהודעותיה

נמנעה מלתאר את האירוע במסגרתו תקפה את המשיב, אך אירוע זה מתואר על ידי העדים וגם המבקשת מסכימה כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהאירוע התרחש כמתואר, וכללה אותו בכתב האישום.

באשר לאירוע שהתרחש מחוץ למועדון קיימות אמנם גרסאות סותרות ואין לטעון כי לא קיימות ראיות לכאורה. ואולם, ניתן לומר כבר עתה כי הקושי בקבלת גרסתה של המתלוננת נובע ממספר מקורות:

א. האירוע המקדים במסגרתו המתלוננת היא שהגיעה למועדון כשהיא כועסת ותקפה לראשונה את המשיב.

ב. המתלוננת נמנעה בחקירותיה מלספר את העובדה המתוארת לעיל ובכך יש כדי להשליך אינהרנטית על אמינותה הלכאורית.

ג. המתלוננת בחקירתה מספרת כי היו עדים לאירוע במסגרתו הותקפה מחוץ למועדון. אפנה בעניין זה לפסקה אותה ציטטתי לעיל, מהודעתה של המתלוננת מיום 18/12/16 עמוד 2 שורות 25-26. המשטרה נמנעה מלחקור עדי ראיה פוטנציאליים אלה. לא נחקרו מאבטחים, לא נחקרו מנהלי המקום ובמחדל זה של המשטרה יש להשליך לא רק על יכולתו של המשיב לנהל את הגנתו במסגרת התיק העיקרי, אלא גם על קביעת עוצמת הראיות לכאורה.

ד. המשיב בחקירתו ביקש כי המשטרה תבדוק את המצלמות במקום, וחזקה על המשיב, ככל שידע שהוא זה שתקף את המתלוננת, שהיה מעדיף כי לא תמצאנה מצלמות במקום, ולבטח לא היה מפנה את המשטרה לבדוק את המצלמות.

ה. בעימות בין המשיב למתלוננת המתלוננת העידה על עצמה, כמתואר לעיל, כי כשהיא עצבנית היא לא שולטת בעצמה, וסיפרה שאיננה זוכרת מה עשתה.

באשר לטענות הצדדים בעניין החבלות שנגרמו למתלוננת, הצדדים טענו זה בכה וזה בכה, ואולם הטענות לגבי הסתברות גרימת הפציעות כתוצאה ממעשי המשיב או כתוצאה מנפילה חופשית של המתלוננת, כוחן יפה בשלב התיק העיקרי ולא בשלב דיוני זה.

באשר לטענת המבקשת כי המשיב נהג באופן בלתי סביר שעה שנמנע מלסייע לבת זוגו מזה כשנה לאחר שנפצעה, אפנה לגרסת המשיב כמפורט בחקירתו מיום 21/12/16 עמוד 2 שורות 23-25. אינני קובע כי גרסתו נכונה, ואולם יש בה כדי להסביר, לשיטתי, מדוע לא נשאר בקרבתה של המתלוננת לאחר שנפצעה.

נוכח המקובץ לעיל, אני סבור כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, ואולם קיימת חולשה ראייתית ממשית, וחולשה זו משליכה כמובן על אפשרות שחרורו של המשיב בתנאים.

ניתנה והודעה היום כ"ו כסלו תשע"ז, 26/12/2016 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון, שופט

החלטה

בהמשך להחלטתי במסגרתה קבעתי כי קיימת חולשה ראייתית, אני סבור כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, ואבהיר.

למשיב מיוחסות עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה סתם כלפי בת זוגו באירוע יחיד, לא מתוכנן מראש, אירוע אשר גם לפי כתב האישום החל בכך שהמתלוננת הגיעה למועדון בו שהה המשיב ותקפה אותו.

המשיב נעדר הרשעות קודמות. אומנם מדובר בנתין זר, מה שמקשה על בדיקת עברו הפלילי במדינת מוצאו, כמפורט בבקשת המעצר, ואולם בית המשפט רשאי לדון אך ורק בנתונים המוצגים בפניו ולא בנתונים עלומים. ככל שהדיון עוסק בשאלת עברו הפלילי של המשיב, משלא הוצגו הרשעות כאמור, הרי שהמשיב מוחזק כנעדר הרשעות קודמות כלשהן.

שעה שמדובר באירוע אלימות יחיד, אשר מבלי להקל ראש בחומרתו, התוצאות אשר נגרמו ממנו למתלוננת אינן כאלה שלא מאפשרות שחרור לחלופת מעצר, וכאשר מדובר במי שנמצאו בעניינו חולשה ראייתית בכתב האישום, אני סבור כי ניתן להורות על שחרורו בתנאים מגבילים אשר יפחיתו מעוצמת המסוכנות הלכאורית הנשקפת ממנו וכן יפחיתו במידה ניכרת את החשש להמלטות מן הדין.

אשר על כן, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים עד לתום התיק העיקרי, כדלקמן:

1. המשיב ישהה במעצר בית מלא בביתו ברח'....., וזאת עד לתום ההליכים בתיק העיקרי.
2. המשיב רשאי לצאת את מעצר הבית בימים א-ו בין השעות 07:30 עד השעה 17:30, בפיקוח הערב אשר פרטיו בפרוטוקול לעיל, לצורך יציאה לעבודה. המשיב ישהה כל העת בסמוך לערב ותחת פיקוחו.
2. המשיב רשאי לצאת את הבית, בליווי ובפיקוח הערב, לצורך פגישות עם בא כוחו, במועדים אשר ימסרו לתביעה לפחות יממה מראש.
3. הרחקה מכל מקום בו שוהה המתלוננת, למרחק שלא יפחת מ-500 מ'.
4. איסור יצירת קשר, בין במישרין ובין בעקיפין, עם המתלוננת.

עמוד 5

5. מוצא בזאת צו איסור יציאה מן הארץ נגד המשיב, אשר יפקיד את דרכונו כתנאי לשחרורו.

6. המשיב מתחייב להתייצב לדיון במשפט או בערעור או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש וכן ימנע מלשבש הליכי חקירה או משפט.

להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לביצועו, ימולאו התנאים הבאים:

1. המשיב יחתום על התחייבות עצמית על סך 7,500 ₪.

2. תיחתם ערבות צד ג' על סך 7,500 ₪, על ידי המפקח אשר פרטיו בפרוטוקול הדיון לעיל.

3. המפקח יפקיד כסף מזומן בסך 1,000 ₪.

4. המשיב יפקיד כסף מזומן בסך 5,000 ₪.

לא יעמוד המשיב בתנאי ערבותו, יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לתזכורת ערבויות ביום 27/12/16 בשעה 9:00.

המשיב מוזהר כי ככל שיפר תנאי מהתנאים שנקבעו, הוא עשוי להיעצר עד לתום ההליכים.

הובהר למשיב ולבא כוחו, כי ככל שיסתיים ההליך הפלילי, עליו לדווח על כך לבית המשפט באופן שיאפשר הסרת הצו לעיכוב יציאת המשיב את הארץ.

ניתנה והודעה היום כ"ו כסלו תשע"ז, 26/12/2016 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון , שופט

הוקלדעלידיבתאלקשרי